

D O T E K

Informace pro farnost Vlašim

Únor 2015

Náklady na tištěné číslo 8 Kč

„Pán je světlo národů, Pán je sláva svého lidu.“

Dítě, které je světlem pro národy

Byla to odvaha říci tehdy o tom malém dítěti, že je Světlem pro všechny národy. To mohl říci jen někdo, kdo měl prorockého ducha a viděl věci docela jinak, než jak je bylo možné lidsky vnímat.

Už naši předkové si na tento svátek nechali svítit svíčky – hromničky. Doma si v těžkých chvílích přírodních pohrom rozsvěcovali jejich maličký plamínek proti oslepujícím bleskům bouřek. Modlili se u nich a věřili, že skrze tuto modlitbu mohou být ochráněni proti živlům, které byly pro člověka nepřemožitelné.

Tehdy, na první Hromnice, to bylo velmi podobné. Proti velkým událostem té doby bylo to maličké děťátko opravdu jen jako mihotavý plamínek hromnicové svíčky proti hromobití, bleskům a temnotám rozbouřených živlů. I dnes se toto maličké děťátko navenek nijak neliší od ostatních dětí, a přesto je Světlem, které osvítl národy.

Tato symbolika je důležitá i pro náš život, protože tato svíce nám může být vždy připomenutím toho, že žádná naše temnota není tak velká, aby do ní nemohl vstoupit Pán se svým jasným světlem.

V této symbolice je patrná nesmírná přednost /důležitost/ plamínku, který se jeví jako malý a nepatrný oproti oslnivým světlům, která jsou v Božích očích ale jen záblesky. Malá hromnicová svíčka nás důvěrně oslovuje a má nám co říci.

Možná právě pro její důvěrnou a nenásilnou řeč nejlépe pochopíme, jak nepravdivé je budování „oslnivého“, „dokonalého“ a „krásnějšího“ života, pokud při tom ztratíme dotyk s Bohem, a tedy i s podstatou člověka.

Tehdy byla odvaha říci o tom malém dítěti, že je Světlem pro všechny národy. I dnes to může být odvahou – přijmout ho do svého života jako jediné světlo, ale je to jediná cesta k tomu, abychom mohli žít svůj v plnosti, lásce, radosti a pokoji.

JOZEF PORUBČAN

KAŽDÝ DEN S BOHEM

Generální audience

Řím, audienční aula 25. 10. 2014

Papež František odpovídá na 5 otázek zástupců Schönstattského hnutí u příležitosti oslav 100. výročí vzniku Schönstattu. Celkem se zúčastnilo 8 000 poutníků z celého světa.

Pokračování z minulého čísla

2. otázka – Mariánská zbožnost Církev bez Marie je sirotčincem

Pravdou je, že Maria je Ta, která umí proměnit zvířecí stáj na Ježíšův domov. S trochou plének a mořem něhy. Je také schopna rozradostnit dítě v lůně jeho matky, jak slyšíme v evangeliu. Je schopna nás obdařit Ježíšovou radostí. Maria je zásadně Matkou. – Někdo možná řekne: „Matka je však málo. Je také Královnou, je Paní...” – Ano, ale Maria je Matka. Proč? Protože ti přinesla Ježíše.

Řeknu vám jednu příhodu, která je pro mne velmi bolestná. Bylo to v 80. letech v Belgii, kde jsem byl na jednom sympoziu. Dobří, pracovití katolíci. Pozvali mne na večeři do jedné rodiny. Několik dětí. Byli katolíci. Manželé byli profesori teologie, velice studovaní. A protože moc studovali, byli poněkud zapálení... Mluvili jsme o Ježíši velice teologicky, byla to fundovaná kristologie, a na závěr prohlásili: „Poznali jsme už Ježíše natolik, že nepotřebujeme Marii a proto nepěstujeme mariánskou zbožnost.“ – Strnul jsem. Rozesmutnělo mne to a způsobilo špatnou náladu. Je to jako by démon pod zdáním „lepší“ formy, odňal to nejlepší. Pavel říká, že se převléká za anděla světla. A to je Maria bez mateřství. Maria je Matkou. A to především. Nelze chápat žádný Mariin titul bez toho, že je Matkou. Je Matkou, protože rodí Ježíše a pomáhá nám mocí Ducha svatého, aby se Ježíš v nás narodil a rostl. Je Tou, která nám nepřetržitě dává život. Je Matkou církve. Je mateřstvím. Nemáme právo – a chybujeme, činíme-li tak – osvojit si psychologii sirotků. Křesťan totiž nemá právo být sirotkem. Má Matku! Máme Matku! Jeden starý, bodrý kazatel, mluvil kdysi o těchto typech sirotčí psychologie a svoje kázání končil: „Kdo však nechce mít Marii za matku, bude ji mít za tchýni!“

Matka... Je matkou, která nám nejenom dává život, ale vychovává nás ve víře. Snažit se ve víře růst bez Mariiny pomoci je jiné. Je to něco jiného. Je to jako růst sice v církvi, ale v takové, která je sirotčincem. Církev bez Marie je sirotčincem. Ona nás vychovává, umožňuje nám růst, dotýká se svědomí. A jak se dovede lítostí dotknout svědomí!

Líbí se mi, a dosud tak činím, když mám trochu času, číst příběhy svatého Alfonse z Liguori. Jsou z jiných časů, pokud jde o styl vyprávění. Ale jsou pravdivé. V každé kapitole vypráví nějakou povzbuzující historiku spojenou s Marií. Na jihu Itálie – nevím, jestli v Kalábrii či na Sicílii – je zbožnost k mandarinkové Panně. Je to v oblasti, kde je hodně mandarinek. A tuto mandarinkovou Pannu ctí lotři i zloději. Uctívají ji. A říkají, že Panna mandarinek je má ráda a prosí, aby došli do nebe. Ona hledí na zástup přicházejících lidí, a když jednoho z nich vidí, naznačí mu rukou, aby šel dopředu. A v noci, když je tma a není tam svatý Petr, otevře mu bránu! Je to velice lidové a folkloristické, ale sděluje velkou pravdu nebo velkou teologii. Matka pečuje o svého syna až do konce a snaží se mu až do konce zachránit život. Odtud teze svatého Alfonse Marii z Liguori, že ten, kdo ctí Pannu Marii, nebude zavržen. Ona je poslední. Celý život se umí dotýkat svědomí, doprovází nás a pomáhá nám. Maria je Tou, která pomáhá Ježíšovi sestoupit. Při sestupu z nebe pomáhá Ježíšovi žít spolu s námi. Je Tou, která vidí, pečuje, všímá si a je.

Jedna věc mne velice oslovuje, totiž první západní mariánská antifona, která je převzata z východu. „Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko.“ Je první a nejstarší na Západě. Pochází ze staré tradice, kterou ruští mystikové a mniši podávají takto: „Ve chvílích duchovního neklidu nezbývá než utéci se pod ochranu svaté Boží Rodičky“, Té, která nás chrání a brání. Vzpomeňme na Apokalypsu, kde „utíká s dítětem v náruči, aby je nepohltil drak“. Jestliže někdo zná Ježíše, nemůže říci, že je natolik zralý, že nepotřebuje Marii. Nikdo nemůže odhlížet od Jeho Matky. My Argentinci, když potkáme někoho, kdo jeví známky špatnosti, jedná špatně, trochu z nedostatku, protože se mu nedostává lásky nebo proto, že byl připraven o mateřský cit, používáme silné slovo, že je „huacho“ – sirotek. Křesťan nemůže být sirotek, protože má Marii za matku.

3. otázka – Mládež a misijní rozměr

Putovat, a ne bloumat

Začnu větou papeže Benedikta XVI.: „Církev neroste proselytismem, ale přitažlivostí.“ A přitažlivost jí dá svědectví. První rada je svědectví. Žít takovým způsobem, aby v druhých zvítězila touha žít jako my. Žít tak, aby se druzí začali zajímat a ptali se: proč. Svědčit ve všem. Nejsme spasitelé nikoho, zprostředkováváme Toho, který spasil nás, a to všem, což můžeme jedině, když do svého života, svého těla a do své životní historie přijmeme Jeho, Ježíše. Být svědky znamená nejenom konat charitativní skutky, které jsou jistě zapotřebí, protože všichni budeme souzeni podle protokolu, kterým je 25. kapitola Matoušova evangelia. Svědčit tedy v práci, výchově, službě druhým, ale nejenom to. Svědčit životem. Jak ale žiji já? Nevedu dvojí život? Prohlašuji se za křesťana, ale nežiji jako pohan? Světskost je duchovní, duch tohoto světa, který je Ježíšem odmítán. Stačí číst Janovo evangelium, kde se to často opakuje. Nesdílím tohoto ducha napůl se svojí křesťanskou vírou? Svědčit znamená chopit se jí cele. Je to životní volba. Promiňte, ale tu dosvědčuji, je to důsledek životní volby. To je první krok: pokud nevydávám svědectví, nemohu pomoci ani mladému, ani starému: nikomu! Je zřejmé, že všichni kolísáme, všichni jsme slabí, všichni máme problémy a ne vždy dáváme dobré svědectví, ale jsme schopni se v nitru pokořit, prosit o odpuštění, není-li naše svědectví takové, jaké by mělo být...

Svědectví má však také schopnost uvést nás do pohybu, abychom vyšli ze sebe a věnovali se misiím, které nejsou proselytismem. Jsou pomocí, sdílením, aby druzí viděli, jak si počínáme a co děláme. Velmi se v tom opakují, ale církev, která nevychází ze sebe, je snobská církev (exquisitos). Církevní hnutí, které se nevěnuje misiím, je snobské hnutí. A potom, místo aby se snažili přitahovat, pomáhat či dosvědčovat, tráví čas ondulováním oveček ve skupinkách: jsou to „duchovní kadeřníci“... To nejde! Je třeba vyjít, vyjít ze sebe! Církev, hnutí či společenství, které vyjde ze sebe, chybuje... Ale je přece krásné, žádat o odpuštění, když se chybuje! Nemějte strach! Vyjít na misie, vydat se na cestu. Jsme poutníci!

Avšak pozor, svatá Terezie upozorňovala na to, že během cesty se nám zalíbí hezké místo, zastavíme se tam a zapomeneme, že máme jít dál...

Nezastavovat se tedy! Odpočinout ano, ale potom pokračovat dál. Putovat a ne bloumat, protože na cestu se vychází něco rozdávát, jdeme na misie a ne na okružní jízdu kolem nás samých jako v labyrintu, který neumíme pochopit. Být poutníky a ne tuláky! A na misiích se modlit. Nikdo nemůže říci: „Ježíš Kristus je Pán“, pokud jej neinspiruje Duch svatý. Je tedy nezbytné se modlit! Je nezbytné uznat, že v sobě máš Ducha svatého a sám Duch svatý ti dá sílu jít dál. Modlitba: nikdy nezanechejte modlitby, modlitby k Panně Marii. Obvykle se ve zpovědnici ptám: „Dobře, a jaký je tvůj vztah k Panně Marii?“ – Růženec, modlitba. Vraťme se k tomu, co říkáme před matkou, aby mne matka hledala, provázela a řekla mi, kde chybí víno... To jsou věci, která dělá Ona. Modlitba, misie, vyjití ze sebe.

Vy mladí máte jedno pokušení, totiž unavit se, být mrzutí. Buď proto, že nepřicházejí výsledky, nebo proto, že podívaná skončila a nudí vás hledat něco dalšího... Při prvním příznaku omrzelosti, omrzelosti z cesty v jakékoli formě, na chvíli otevřete ústa a prostě o radu: „Děje se mi to a to, jel jsem na čtyřku a teď mám zpátečku...“ Pokušení omrzelosti je velmi subtilní, protože za omrzelostí z misií se skrývá egoismus. A tím nejzazším je světský duch pohodlí a blahobytu, příjemné a libovolné trávení času. Řekl bych tedy: svědčit, aby zářilo světlo, a naším prostřednictvím byly vidět krásné věci činěné nebeským Otcem. Svědčit, aby se vás ptali, proč žijete tak, jak žijete. Být v životě důslední, putovat, ale netoulat se. A střežit se před omrzelostí. Nevymyslím už víc na otázku: jakou radu dát, abychom pozvali svoje přátele ke sdílení plnějšího života v Kristu. Věřím, že to stačí.

Pokračování příště

„Když se potkám s ateisty, bavím se s nimi o lidských otázkách, ale hned jim nepředkládám otázku o Bohu, leda že mi tuto otázku položí oni jako první. Je-li to potřebné, řeknu jim, proč věřím. Lidská sféra je tak bohatá, že můžeme pokojně vzájemně sdílet svá bohatství. Jsem-li však věřící, vím, že tato bohatství jsou darem od Boha.“

PAPEŽ FRANTIŠEK

Světlo

Když otevřeme 31. ledna oči do světa, tak si najednou uvědomíme, že na Hromnice o dvě svíce, to bude za dva dny a že se přece jenom začínáme blížit ke světlu. Prorok Sofoniáš někde říká „... probíhejte Jeruzalém a sviťte!“ Světlo je něco velikého. Všimli jste si někdy v životě, co udělá světlo s člověkem? Když rozsvítíte svíci a díváte se s ní na druhé a druhá na vás, tak v tom světle najednou člověk oživne. A jakou má krásu! A jaký má zvláštní způsob vyjádření obličeje! My, když sedíme pod žárovkou nebo dokonce pod zářivkou, jsme sice osvětlení, ale nejsme osvětleni ani osvícenci, jsme tak trošičku ploší. Živé světlo, pohybující se světlo plamene, patří do našeho světa. Umělé světlo je také potřebné a dobře, nutné, krásné. Ale vzpomínám si, jak mi jednou jeden starý pán z Moravy vyprávěl, že jeho bratr sloužil za první světové války u scheinwerferu a rozhodl se dát scheinwerfery také do kostela. A hned tam bylo nádherně vidět. Jenže ty staré kostely byly stavěny na světlo sluneční, denní, a pokud se užívalo světla umělého, tak jen loučí a svící. I sochy a obrazy byly vytvořeny pro prostor, ve kterém půjde světlo zdola, světlo pohybující se, živé, měkké, světlo vytvářející pohyblivé stíny. A to není maličkost.

Na začátku občanského roku, vždyť je poslední leden a Hromnice jsou druhého února, na začátku naší cesty se hovoří o člověku, o starém člověku, kterého potkalo to, na co celý život čekal. Celý život mu stál za to, aby čekal. A celý život mu stál za to, aby zůstal věrný. Protože mu bylo řečeno, pochopitelně v srdci, že se dočká. Toho, který přijde zachránit lidi.

Lidé potřebují světlo. My řekneme: „Je mi to jasný.“ A řekneme to také tomu, kdo je zbaven zraku. A on také prohlásí: „Já vidím.“ A dokonce řekne: „Vidíš to taky?“ Vy na to koukáte, a on to vidí vnitřním viděním. Světlo člověku doplňuje poselství jeho tváře. Protože naše tvář je výrazem naší bytosti. Můžeme se smát, můžeme se mračit, a ten stařec se v radosti usmíval. Chechtal se, on se chechtal. Mohl říkat: „Vidíte, vy pitomové, vy jste říkali, že chcípnu jen tak, a já se toho dočkal...“ A místo toho měl nádherný zpěv: „Nyní může, Hospodine, podle svého slova

propustit svého služebníka v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům, a k slávě svého Izraelského lidu.“

Světlo jsme my přijali, a to nám mění nejen náš obličejíček. To byste neřekli, jak je to zjevné. Kdysi jsem šel na Zelený čtvrtek od svatého Víta s haldou mladých, jako my, co chodíme spolu. A stavovali jsme se ve Zlaté uličce, kde můj spolužák a kamarád Macek prodával suvenýry. A když jsem ho potkal nějaký den nato v metru, říkal: „Poslyš, co to bylo za lidi, co šli s tebou? Víš, já tady mám spoustu lidí, vysoce vzdělaných, méně vzdělaných a nevzdělaných. Prochází tady mládež, ta, jak říkají Američani, stářež, ale ti tvoji lidi byli zvláštní, ti byli takoví milí...“ A oni na potvoru šli z kostela z bohoslužby. To způsobilo to Světlo.

Z knihy Probíhejte Jeruzalém a sviťte – přepis rozhlasových promluv

P. JIŘÍHO REINSBERGA

*6. 1. 2004 zemřel výrazný, legendární a vyhledávaný farář u Panny Marie před Týnem na pražském Staroměstském náměstí a u sv. Havla P. Msgr ThLic. Jiří Reinsberg (*1918). Skaut, spojenecký voják – člověk, který neotřelým a nekonformním způsobem přibližoval lidem víru v Ježíše Krista. Jako farář pražského chrámu Matky Boží před Týnem ovlivnil celé generace zejména mladých lidí.*

Světlo víry – tímto výrazem označuje tradice církve velký dar, jež přinesl Ježíš, který se v Janově evangeliu takto představuje: „Já jsem přišel na svět jako světlo, aby žádný, kdo uvěří ve mne, nezůstal v temnotě“ (Jan 12,46). Také svatý Pavel se vyjadřuje obdobně: „Bůh, který řekl: ‘Ať ze tmy zazáří světlo!’, zazářil v našem srdci“ (2 Kor 4,6).

Ze začátku encykliky papeže Benedikta XVI. a papeže Františka Lumen Fidei

Pro děti

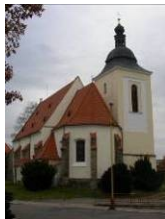
Co víš o postní době?

Paní katechetka dala dětem za úkol napsat pár řádek o postní době. Anička se moc snažila, ale udělala v textu hodně chyb. Když je všechny najdeš a opraviš, pak ze správných písmen sestaviš dokončení textu.

Postní doba trvá čtyřicet dní. Začíná Popelčnickou středou. V ten den mám kněz dělá na čelo popelcem křížek se slovy: „Čiňte pokání a věřte evangelium.“ Někdy říká: „Omni člověče, ke jsi prach a v prach se obrátíš.“ To znamená: Člověče, uznám si, že tu nejsa napořád! Jednou zemřeš, a pak bude důležité, co v životě udělal dobrého! Po celou postní dobu se proto všichni snažíme přemáhat zlo a dělat dobro. Tak se připravujeme na Velikonoční svátky. Pán Ježíš se postil na poušti, to my nemůžeme. Ale můžeme si občas odeprít cukrovinky, televizi nebo počítačové hry. Snažíme se nezapomínat na modlitbu. Pomáháme starom, nemocným nebo opuštěným lidem. Jsme pozvošní ke svým roničům a sourozencům. To všechno si děláme celý rok, ale v postní době víc, protože Velikonoce chcepe...

Ze života farnosti

Pondělí 2. 2. – Svátek uvedení Páně do chrámu – při
bohoslužbě žehnání svíček

Středa 11. 2. – Panna Maria Lurdská – světový den nemocných

Při této mši svaté bude udělována svátost pomazání nemocných. Farníci, kteří chtějí tuto svátost přijmout, necht' se přihlásí přímo u P. Vojtěcha nebo u P. Jaroslava.

Středa 18. 2. – Popeleční středa – den přísného postu, začátek postní doby.

V neděli 22. února přijede do naší farnosti **Televize Noe**. Bude vysílat v přímém přenosu mši sv. z farního kostela, která se uskuteční **v 10 h**. V tento den bude ve farním kostele pouze jedna mše. Sobotní mše ve farním kostele a nedělní mše v Domašíně a v Kondraci zůstávají v platnosti.

V tento den **v 17 h** se také uskuteční koncert pro TV Noe, na kterém vystoupí soubor pana faráře **Musica da chiesa**. Všichni jsou srdečně zváni.

Ve čtvrtek 5. března v 18 h se ve farním kostele uskuteční **přednáška** generálního vikáře litoměřické diecéze **P. Stanislava Příbyla** o biskupu Antonu Aloisi Weberovi, kandidátu na svatořečení. Biskup Weber trpěl za první republiky, za Němců za 2. sv. války, tak i za komunistů po válce.

Při duchovní obnově **v sobotu 14. března** doprovodí duchovní program svou hudbou lídr skupiny Oboroh **Slávek Klecandr**. Zazní postní žalmy a skladby z nového pašijového alba *Šel přes potok Cedron k hoře*.

Ve středu 14. 2. oslaví kostelník z Vracovic pan Jirka krásné 80. narozeniny. K jeho jubileu mu přejeme hodně zdraví a Božího požehnání a děkujeme za jeho obětavou službu pro farnost.

Jarní prázdniny v Příchovicích

Zveme všechny zájemce, kteří chtějí smysluplně prožít jarní prázdniny, do Centra života mládeže v Příchovicích. Pobyt je určený pro děti od 4. tříd ZŠ až po vysokoškoláky. Po osobní domluvě mohou jet i osoby mladší nebo starší, případně rodiny s dětmi.

Termín: neděle 15. 2. – pátek 20. 2. 2015

Cena: 1500 Kč (v ceně nejsou zahrnuty peníze na vleký)

Cena by neměla být pro nikoho překážkou. Individuálně lze domluvit i nižší částku.

Přihlašovat se můžete do 7. 2. 2015

Podrobnější informace najdete na www.farnostvlasim.cz

Kontaktní osoby:

Jana Dufalová

jana.dufalova@post.cz, Tel: 604 19 19 35

P. Vojtěch Smolka

smolka.vojtech@gmail.com, Tel: 732 106 466

Poselství Svatého otce u příležitosti XXIII. Světového dne nemocných 11. 2. 2015

Sapientia cordis

«Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou»

(Job 29,15)

Drazí bratři a sestry,

u příležitosti XXIII. Světového dne nemocných, který ustanovil svatý Jan Pavel II., se obracím na vás všechny, kdo snášíte tíhu nemoci a různým způsobem jste spojeni s trpícím tělem Kristovým, i na vás, pracovníky a dobrovolníky v oblasti zdravotnictví.

Téma letošního roku nás vyzývá k meditaci o větě z Knihy Job „Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou“ (29,15). Chtěl bych k němu přistoupit z pohledu „sapientia cordis“, moudrosti srdce.

1. Taková moudrost není teoretickým a abstraktním poznáním nebo plodem úvah. Podle toho, jak ji popisuje svatý Jakub ve svém listě, je především „čistá, dále pokojná, shovívavá, poddajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká“ (3,17). Je tedy postojem, který vlil Duch Svátý do mysli a do srdce toho, kdo se dokáže otevřít vůči utrpení druhých a poznává v něm Boží obraz. Přijímáme za svoje zvolání žalmu „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce“ (Žalm 90,12). V sapientia cordis, jež je Božím darem, můžeme vidět souhrn plodů Světového dne nemocných.

2. Moudrost srdce znamená sloužit bratrovi. V Jobově řeči, která obsahuje slova „slepému jsem byl okem a kulhavému nohou“, se zdůrazňuje rozměr služby potřebným prokazované tímto spravedlivým mužem, jenž se těší autoritě a zaujímá důstojné místo mezi staršími města. Jeho morální velikost se projevuje službou chudému, který žádá o pomoc, jakož i péčí o sirotka a vdovu (verše 12–13).

Kolik křesťanů i dnes prokazuje nikoli slovy, ale životem zakořeněným v ryzí víře, že jsou „slepému okem“ a „kulhavému nohou“! Jsou to lidé, kteří stojí nablízku nemocným, když potřebují stálou péči a pomoc při umývání, oblékání i jedení. Zvláště když se tato služba prodlužuje v čase, může se stát

namáhavou a zatěžující. Je poměrně snadné sloužit pár dní, ale je obtížné pečovat o člověka po celé měsíce anebo dokonce roky, i když on už ani není schopen poděkovat. A přece, jak velká je to cesta k posvěcování! V takových situacích lze počítat se specifickou blízkostí Pána a zároveň to představuje mimořádnou podporu církvi při jejím poslání.

3. Moudrost srdce znamená být s bratrem. Doba strávená v blízkosti nemocného je posvátným časem. Je to chválení Boha, jež nás připodobňuje obrazu jeho Syna, který „nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Mt 20,28). Sám Ježíš řekl: „Já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží“ (Lk 22,27).

S živou vírou prosíme Ducha Svatého, aby nám dal milost chápat toto často tiché doprovázení, při němž jsme vedeni, abychom věnovali svůj čas sestrám a bratřím, kteří díky naší blízkosti a náklonnosti pocítují lásku a útěchu. Jak velká lež se oproti tomu skrývá za určitými názory, které tolik trvají na „kvalitě života“ a vnucují přesvědčení, že život vážně postižený chorobou není hoden toho, aby se žil!

4. Moudrost srdce znamená vycházet ze sebe a jít bratrovi v ústřety. Náš svět často zapomíná na zvláštní hodnotu času stráveného u lůžka nemocného, protože jsme zachvázeni spěchem, frenetickou činností a výrobou a zapomínáme na rozměr nezištnosti, starosti a péče o druhého člověka. Za takovýmto postojem v podstatě často stojí vlažná víra, která zapomněla na Pánova slova „pro mne jste to udělali“ (Mt 25,40).

Proto bych chtěl znovu připomenout „absolutní prioritu ‚vycházet ze sebe vstříc bratru‘, což je jedno ze dvou hlavních přikázání, která zakládají každou morální normu, a to nejzřetelnější znamení pro rozlišování ve věcech duchovního růstu, jenž je odpovědí na absolutně nezištné Boží sebedarování“ (apoštol. exhortace Evangelii gaudium,179). Z téže misijní povahy církve pramení „účinná láska k bližnímu, soucit, který rozumí, pomáhá a podporuje“ (tamtéž).

5. Moudrost srdce znamená být solidární s bratrem a neposuzovat ho. Láska potřebuje čas; čas na léčení nemocných a na návštěvu u nich; čas na to, abychom jim byli nablízku, jako to udělali Jobovi přátelé: „Seděli potom spolu s ním na zemi po sedm dní a nocí a slova k němu žádný nepromluvil, neboť viděli, že jeho bolest je nesmírná“ (Job 2,13). Ale Jobovi přátelé v sobě skrývali negativní úsudek o něm: mysleli si, že jeho neštěstí je Božím trestem

za jeho vinu. Pravá láska však znamená sdílení, které neposuzuje a nenárokuje si obrácení toho druhého. Je svobodná oproti falešné pokoře, jež podvědomě usiluje o uznání a má zálibu ve vykonaném dobru.

Jobova zkušenost nachází svou autentickou odpověď pouze v Ježíšově kříži, nejvyšším skutku Boží solidarity s námi, který je naprosto nezištný a milosrdný. Tato odpověď lásky na drama lidské bolesti, zvláště nevinné, zůstává stále vtisknuta do těla zmrtvýchvstalého Krista, do jeho oslavených ran, které jsou pro víru pohoršením, ale zároveň znamenají i důkaz pro ni (srov. Homilie při kanonizaci Jana XXIII. a Jana Pavla II., 27. dubna 2014).

Přestože nemoc, samota a neschopnost nabývají převahy nad naším životem prožívaným jako dar, může se zkušenost bolesti stávat přednostní možností pro zprostředkování milosti a zdrojem pro získávání a posilování moudrosti srdce. Proto chápeme, že Job, když se na konci své zkušenosti obrací na Boha, může prohlásit: „Jen z doslechu o tobě jsem slýchal, teď však jsem tě spatřil vlastním okem“ (42,5). I lidé ponoření do tajemství bolesti a utrpení, jež je přijímáno ve víře, se mohou stávat živoucími svědky víry, která jim umožňuje setrvávat v samotném utrpení, i když ho člověk svým vlastním rozumem nedokáže pochopit do hloubky.

6. Svěřuji Světový den nemocných pod mateřskou ochranu Panny Marie, která ve svém lůně přijala a zrodila vtělenou Moudrost, našeho Pána Ježíše Krista.

Maria, Trůne Moudrosti, jako naše Matka oroduj za všechny nemocné i za ty, kdo se o ně starají. Učiň, ať ve službě trpícímu bližnímu a skrze zkušenost bolesti dokážeme přijímat pravou moudrost srdce a umožňujeme jí, aby v nás narůstala.

Tuto prosbu za vás všechny doprovázím svým apoštolským požehnáním.

Ve Vatikánu 3. prosince 2014

památka svatého Františka Xaverského

FRANTIŠEK

Farní charita Vlašim

5. 2. 2015 (čtvrtek), 17:30–19:30 h v besídce u kostela sv. Jiljí

Opakování úspěšného dokumentu o paní Čížkové – vlašimské rodačce, která se narodila na zámku, velmi zajímavé ženě (která prožila neskutečné věci). Video bude zapůjčeno ze soukromého archivu bývalého kronikáře města Vlašim pana Moudrého. Pokud máte ve svém okolí nějakého osamělého či velmi zaneprázdněného třeba i pečujícího seniora, který by sám nikam nevyrazil, vezměte ho s sebou. Pomozte mu zajistit si volno, strávit příjemný čas a načerpat novou energii.

12. 2. 2015 (čtvrtek), 16:00–17:00 h v besídce u kostela sv. Jiljí

Přednáška PhDr. Lesové „Psychika a stres“. Dozvíte se, co s námi stres dělá, jak mu předcházet a jak se dají zvládat náročné životní situace. Příběhy ze života i psychologické praxe PhDr. Lesové vám problematiku jistě velmi přiblíží.

19. 2. 2015 (čtvrtek) 16:00–17:30 h v besídce u kostela sv. Jiljí

Hračka mého dětství. Vyprávění si o hračkách, zpívání, poslech audionahrávky paní Čížkové (na pokračování), aneb podvečer na styl „draní peří bez peří.“ ☺ Pokud máte schovanou nějakou svou oblíbenou hračku, písničku nebo zajímavou fotografii z dětství, vezměte ji s sebou.

26. 2. 2015 (čtvrtek) 16:00–17:30 h v besídce u kostela sv. Jiljí

Znáte ty dva Němce? Aneb nebojme se Alzheimerera a Parkinsona. Beseda o tom, jak rozpoznat, co se děje. Zjistíte, co se dá dělat, když někdo

onemocní, že možností už je dnes hodně a rozhodně v tom nemusí být člověk sám. Povídání doplněno názornými ukázkami.

3. 3. 2015 (úterý) 9:00–10:30 h v besídce u kostela sv. Jiljí

Promítání dokumentu o Otci Piovi, zázracích, účtě a životě – 1. díl.

11. 3. 2015 (středa), odjezd 8:10 – návrat 15:11, sraz na zastávce č. 1 vlašimského nádraží

Výlet do Pelhřimova – Prohlídka historického jádra města, návštěva turistických zajímavostí, muzea rekordů a další. Cena cca 200 Kč (zahrnuje 104 Kč jízdné, 90 Kč vstupné), v případě zájmu možnost společného oběda.

17. 3. 2015 (úterý) 9:00–10:30 h v besídce u kostela sv. Jiljí

Promítání dokumentu o Otci Piovi, zázracích, účtě a životě – 2. díl.

Tříkrálová sbírka

Drazí přátelé,

rok se sešel s rokem a naší milou povinností je informovat Vás o výsledku Tříkrálové sbírky 2015. Ve Vlašimi a okolních obcích nám opět pomáhalo mnoho spolehlivých koledníků. Vzhledem k celospolečenské situaci, která se stává pro mnoho lidí z hlediska financí obtížnou, jsme s napětím očekávali, jaký bude tentokrát výsledek. A ten předčil naše odhady. Částka, kterou obětaví dobrovolníci vybrali, činí 407 728 Kč (což je o 27 835 Kč víc než v loňském roce, kdy sbírka překonala předchozí

maximum). Je to úctyhodné číslo, které vyvyšuje náš region nejen v rámci okresu, ale i v rámci Středočeského kraje. Svědčí o laskavosti, vnímavosti a citlivosti našich lidí k obtížím druhých i důvěře k organizátorům sbírky. Stává se naším povzbuzením i závazkem zároveň.

Tříkráloví koledníci obcházel se zapečetěnými pokladničkami domácnosti, šířili poselství radosti, štěstí, zdraví a Božího požehnání. I pro nás je jejich poselství důležité. Výtěžek sbírky je požehnáním, které nám dává podporu, bez které by většina našich projektů byla dál jen pouhým snem. Je radostí, že nám lidé důvěřují. Je štěstím, že se můžeme obracet na dobré lidi. Jistě budeme i zdraví, abychom mohli i nadále poskytovat kvalitní sociální a zdravotní služby a být pro lidi a sousedy okolo sebe přínosem.

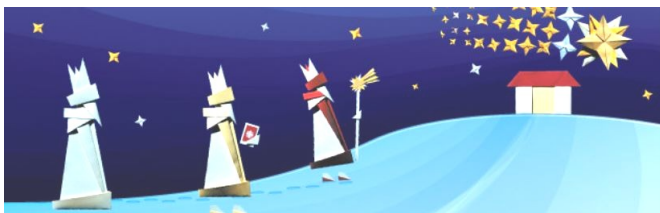
O službách, které i díky financím ze sbírky můžeme provozovat, se dočtete třeba na našich internetových stránkách. Také se snažíme pravidelně informovat o naší aktivitě vydáváním každoměsíčního e-mailového zpravodaje, k jehož odběru se lze jednoduše přihlásit.

Na závěr nemohu opomenout za poctivou přípravu vyjádřit díky naší koordinátorce sbírky paní Miluši Slunečkové. I jejím jménem ještě jednou DĚKUJEME všem, kteří se zapojili jako dobrovolníci nebo dárci.

Za FCH Vlašim

BC. DANIELA LALOUČKOVÁ

Děkujeme všem, kteří se zapojili do Tříkrálové sbírky 2015

Výsledky Tříkrálové sbírky dle obcí

Vlašim, Bolinka	145 841 Kč
Domašín	20 586 Kč
Pavlovice	4 929 Kč
Kladruby	11 650 Kč
Tehov	3 197 Kč
Znosim, Hrazená Lhota	2 780 Kč
Radošovice, Slověnice	14 899 Kč
Bílkovice	5 360 Kč
Nespery	8 057 Kč
Velíš a okolí	13 311 Kč
Kondrac a okolí	20 302 Kč
Vracovice	13 789 Kč
Tisek, Buková	4 800 Kč
Pravonín	11 580 Kč
Zdislavice	14 611 Kč
Malovidy	4 650 Kč
Miřetice	6 140 Kč
Rataje	4 702 Kč
Bolina	6 212 Kč
Římovice	7 876 Kč
Trhový Štěpánov	15 958 Kč
Javorník	12 396 Kč
Dálkovice	5 070 Kč
Dubějovice	10 630 Kč
Chlum	9 090 Kč
Nemíř	3 830 Kč
Libež	4 810 Kč
Ctiboř	3 847 Kč
Načeradec a okolí	13 084 Kč
Daměnice	3 711 Kč
Celkem	407 728 Kč

Výsledky Tříkrálové sbírky dle kasiček

Číslo	Vedoucí skupiny	Částka	Číslo	Vedoucí skupiny	Částka
1	Nováková Jitka	6 011 Kč	2	Grůz Michal	9 116 Kč
3	Matějovský Jan	9 033 Kč	4	Krejčířová Hana	5 476 Kč
5	Matějovská Jitka	3 792 Kč	6	Ptáčková Miroslava	7 951 Kč
7	Holejšovská Eva	7 068 Kč	8	Mádle Josef	6 663 Kč
9	Lejčková Helena ml.	7 189 Kč	10	Dubová Michaela	8 751 Kč
11	Bajerová Petra	14 797 Kč	12	Vondráčková Klára	6 884 Kč
13	Bechyňová Marta	5 096 Kč	14	Müllerová Pavla	6 147 Kč
15	Königová Zdeňka	3 855 Kč	16	Lejčková Helena st.	8 158 Kč
17	König Tomáš	6 966 Kč	18	Mleziva Jan	7 401 Kč
19	Zrnová Jana	4 791 Kč	20	Rybničková Kateřina	4 274 Kč
21	nepoužitá pokladnička	0 Kč	22	Srbová Jana	6 422 Kč
23	Dufalová Jana - Pavlovice	4 929 Kč	24	Smítková Jana - Tehov	3 197 Kč
25	Srbová Anežka - Kladruby	11 650 Kč	26	Melenovská Marie - Domašín	6 350 Kč
27	Seifert David - Domašín	2 314 Kč	28	Kroupová Gabriela - Domašín	3 210 Kč
29	Kolmanová R. - Domašín	2 543 Kč	30	Sládková Anna - Domašín	2 483 Kč
31	Kroupová Hana - Domašín	3 686 Kč	32	Mládková O. - Znosim, Hr. Lhota	2 780 Kč
33	Mocová M. - Radošovice, Slověnice	14 899 Kč	34	Pohorská Eva - Bílkovice	5 360 Kč
35	Filipová Marie - Nesperry	8 057 Kč	36	Horálková Helena - Velíš	9 930 Kč
37	Horálková Helena - Velíš	3 381 Kč	38	Vajsarová Marie - Kondrac	10 825 Kč
39	Matuška Jan - Kondrac	9 477 Kč	40	Kochánek Martin - Vracovice	13 789 Kč
41	Dudová Marie - Tisek, Buková	4 800 Kč	42	Kapková Anežka - Pravonín	8 325 Kč
43	Jandová Kateřina - Pravonín	3 255 Kč	44	Kučerová Jitka - Zdislavice	2 627 Kč
45	Boušková Hana - Zdislavice	3 769 Kč	46	Hejná Ludmila - Malovidy	4 650 Kč
47	Laloučková Daniela - Miřetice	6 140 Kč	48	Naňáková Petra - Zdislavice	8 215 Kč
49	Marešová Anna - Rataje	4 702 Kč	50	Vlková Věra - Bolina	6 212 Kč
51	Růžková Hana - Římovice	4 806 Kč	52	Růžková Hana - Římovice	3 070 Kč
53	Tomaidesová J. - T. Štěpánov	6 945 Kč	54	Beránková Monika - T. Štěpánov	4 024 Kč
55	Krásová Jar. - T. Štěpánov	3 162 Kč	56	Halamová Iveta - T. Štěpánov	1 827 Kč
57	Lebeda Josef - Javorník	12 396 Kč	58	Vlasáková Marie - Dálkovice	5 070 Kč
59	Vošická Hana - Dubějovice	10 630 Kč	60	Filipová Petra - Chlum	9 090 Kč
61	Kadlecová Eva - Nemíř	3 830 Kč	62	Kučera Tomáš - Libež	4 810 Kč
63	Zajíc Stanislav - Ctibor	3 847 Kč	64	Stehlíková Hana - Načeradec	5 582 Kč
65	Fišerová Marie - Načeradec	2 389 Kč	66	Smetanová Martina - Načeradec	5 113 Kč
67	Otravcová M. - Daměnice	3 711 Kč			

Soutěž „Hodiny s příběhem“

Hodiny nás provázejí celým životem. Jejich tikot měří čas od minuty narození v našem rodném listě až po minutu na tom úmrtním. Nezáleží tolik na délce života, ale na okamžicích, kdy se čas zastaví. Jsou to chvíle, které se hluboce otisknou do našich srdcí, které nám ukazují na ty nejdůležitější věci v životě. Některé jsou úsměvné, jiné bolestné a další nám mění život.

Podělte se s námi o duši Vašich hodin, o laskavé příběhy, které v sobě nesou nezapomenutelné příběhy Vaší rodiny. Mohou to být kapesní hodinky po dědečkovi, kuchyňské hodiny nebo ty na věži Vašeho kostela. Pošlete nám jejich fotografii s příběhem....

Z nejhezčích příběhů vytvoříme knihu s fotografiemi hodin a putovní výstavu. Budou také průběžně zveřejňované na Facebooku a našem webu. Nejhezčí příběhy oceníme hezkými dárky.

Především však mohou Vaše příběhy potěšit mnoho dalších lidí, kteří ty nezapomenutelné okamžiky hledají.

Podmínky soutěže:

Zasílat můžete příběhy do 30. 6. 2015 na adresu: hodiny@ruah-ops.cz nebo na adresu: RUAH, o. p. s., Tyršova 2061, 256 01 Benešov a na obálku napište „Hodiny s příběhem“.

Délka příběhu by neměla přesáhnout 2 strany A4 strojopisu.

Nemusí být nějak speciálně literárně upraveno, stačí jen napsat příběh tak, jak jste ho prožili.

Komise dne 10. 7. 2015 vyhodnotí 30 nejhezčích příběhů.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim